

ABSTRACT&REFERENCES

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213123

DISCRIMINATION IN MODERN GLOBAL SOCIETY: ON THE EXAMPLE OF AGE CRITERION

p. 4-9

Iryna Zharovska, Doctor of Law, Professor, Department of Theory, History and Philosophy of Law, Institute of Law, Psychology and Innovative Education, Lviv Polytechnic National University, Bandery str., 12, Lviv, Ukraine, 79013

E-mail: Iryna.m.zharovska@lpnu.ua

ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-3821-8120>

Vitaliy Kovalchuk, Doctor of Law, Professor, Head of Department, Department of Theory, History and Philosophy of Law, Institute of Law, Psychology and Innovative Education, Lviv Polytechnic National University, Bandery str., 12, Lviv, Ukraine, 79013

E-mail: kovalchuk1903@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-7523-2098>

The article considers the problems of discrimination of persons on the basis of age criteria. Particular attention is paid to the problem of discrimination against the elderly.

It is stated, that aging is a global problem due to its dual nature. On the one hand, we can say about the trend of increasing life expectancy, which is a consequence of the development of science, medicine and biotechnology, on the other hand, the cause of aging is the low birth rate, which falls annually.

One of the legal manifestations of the population aging is increasing discrimination. Health status, type and level of activity, labor productivity and other socio-economic characteristics of the elderly change significantly. New measures and concepts of population aging have significant consequences for assessing the standard of living and living conditions of this category of people, their productive rate and other contribution to society and their needs for social protection and health care. Age discrimination is positioned as one of the manifestations of prejudice, associated with the so-called ageism, the spread of presumed group features, related to age, to persons belonging to the appropriate age group, regardless of their individual characteristics.

It has been proven, that despite the significant positive axiological aspects of public health care, the interplanetary trend of an aging nation carries global challenges, including social and economic challenges, tax, communication, psychological and legal.

Age equality ensures equal participation in society for people of all ages and is an important factor in the legal policy of democracy states. The problem of age discrimination is complex, discrimination in old age is rare for reasons only of old age, more often it is based on multiple factors of social, economic, gender, labor criteria.

The authors single out the types of age discrimination in the following areas: in the socio-economic sphere; labor discrimination; in the field of social activity and communication, gender and age discrimination

Keywords: *discrimination, age discrimination, signs of discrimination, equality, old age, aging, legal regulation, labor sphere, gender, medical relations*

References

1. Kalmykova, O. S. (2019). International Legal Standards in the Field of Age Discrimination. *Law and Innovations*, 3 (27), 123–128. doi: <http://doi.org/10.31359/2311-4894-2019-27-3-123>
2. Zhuravlova, H. S. (2018). Pryntsyp rivnosti ta zaborony dyskryminatsii u konstytutsiinomu pravi. *Uzhhorod*, 32.
3. Dromina-Volok, N. V. Kontsepsiia rasovoi dyskryminatsii u mizhnarodnomu pravi. *Kyiv*, 39.
4. Kresina, I. O. et. al. (2015). Zapobihannia dyskryminatsii v Ukraini v konteksti yevropeiskoi intehratsii. *Kyiv*, 383.
5. Baruch, Y., Humbert, A. L., Wilson, D. (2016). The moderating effects of single vs multiple-grounds of perceived-discrimination on work-attitudes: Protean careers and self-efficacy roles in explaining intention-to-stay. *Equality, Diversity and Inclusion: An International Journal*, 35 (3), 232–249. doi: <http://doi.org/10.1108/edi-05-2014-0045>
6. Arnardóttir, O. M. (2014). The Differences that Make a Difference: Recent Developments on the Discrimination Grounds and the Margin of Appreciation under Article 14 of the European Convention on Human Rights. *Human Rights Law Review*, 14 (4), 647–670. doi: <http://doi.org/10.1093/hrlr/ngu025>
7. Bindraa, P. Ch., Glätzle-Rützler, D., Lergetporerc, Ph. (2020). Discrimination at young age: Experimental evidence from preschool children. *Journal of Economic Behavior & Organization*, 175, 55–70. doi: <http://doi.org/10.1016/j.jebo.2019.12.026>
8. Lista, A., List, J., Samekc, A. (2017). Discrimination among pre-school children: Field experimental evidence. *Economics Letters*, 157, 159–162. doi: <http://doi.org/10.1016/j.econlet.2017.06.006>
9. Evans-Polce, R. J., Veliz, P. T., Boyd, C. J., Hughes, T. L., McCabe, S. E. (2019). Associations between sexual orientation discrimination and substance use disorders: differences by age in US adults. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 55 (1), 101–110. doi: <http://doi.org/10.1007/s00127-019-01694-x>
10. Ageing. OVERVIEW. United Nations Population Fund. Available at: <https://www.unfpa.org/ageing> Last accessed: 12.09.2020
11. World Population Ageing 2019 Highlights. ST/ESA/SER.A/430 (2019). New York: United Nations. Department of Economic and Social Affairs Population Division, 46. Available at: <https://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/ageing/WorldPopulationAgeing2019-Highlights.pdf> Last accessed: 12.09.2020
12. Fertility statistics. Eurostat. Available at: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Fertility_statistics Last accessed: 12.09.2020
13. Discrimination against older people needs attention: We still haven't reckoned with how common and harmful age-related prejudice is in society (2019). *ScienceDaily*. Available at: www.sciencedaily.com/releases/2019/05/190521124530.htm Last accessed: 12.09.2020

14. Konventsia pro zakhyst prav liudyny i osnopolozhnykh svobod (2001). Mizhnarodnyi dokument OON. 04.11.1950. Holos Ukrainy, 3.

15. Khartiia osnovnykh prav Yevropeiskoho Soiuzu (2000). Mizhnarodnyi dokument OON No. 994_524. 07.12.2000. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/994_524 Last accessed: 12.09.2020

16. Lov om likestilling og forbud mot diskriminering (likestillings- og diskrimineringsloven) (2018). Ministry of Culture 01.01.2018 LOV-2017-06-16-51 Available at: <https://lovdata.no/dokument/NLE/lov/2017-06-16-51> Last accessed: 12.09.2020

17. Equality Act 2010 Available at: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2010/15/section/5> Last accessed: 12.09.2020

18. Pro zasady zapobihannia ta protydii dyskryminatsii v Ukraini (2013). Zakon Ukrainy No. 5207-VI. 06.09.2012. Vidomosti Verkhovnoi Rady, 32, 412.

19. Parker, M., Bucknall, M., Jagger, C., Wilkie, R. (2020). Population-based estimates of healthy working life expectancy in England at age 50 years: analysis of data from the English Longitudinal Study of Ageing. *The Lancet Public Health*, 5 (7), e395–e403. doi: [http://doi.org/10.1016/s2468-2667\(20\)30114-6](http://doi.org/10.1016/s2468-2667(20)30114-6)

20. The Age Discrimination in Employment Act of 1967 (2012). 112th Congress 2D Sesssion S. 2189. Available at: <https://www.govinfo.gov/content/pkg/BILLS-112s2189is/pdf/BILLS-112s2189is.pdf> Last accessed: 12.09.2020

21. Volynets, V. V. (2017). Legal essence of discrimination and non-discrimination in labor relations. *Topical issues of law: theory and practice*, 2, 14–22.

22. Robb, C., Hongbin, C., Haley, W. E. (2002). Ageism in mental health and health care: A critical review. *Journal of Clinical Geropsychology*, 8 (1), 1–12. doi: <http://doi.org/10.1023/a:1013013322947>

23. De Boer, M. J. (2010). Discrimination of the elderly: how guilty are you? *Netherlands Heart Journal*, 18 (5), 227–227. doi: <http://doi.org/10.1007/bf03091766>

24. Case of Carvalho Pinto de Sousa Morais v. Portugal (2017). Application No. 17484/15. 25.07.2017 Available at: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22%3A%22001-175659%22%7D> Last accessed: 12.09.2020

25. Age discrimination laws don't protect older women as they do older men (2020). *ScienceDaily*. Available at: www.sciencedaily.com/releases/2020/06/200618120157.htm

26. Pro zatverdzhennia planu dii z realizatsii Natsionalnoi stratehii u sferi prav liudyny na period do 2020 roku (2015). *Rozporiadzhennia KМУ # 1393-r*. 23.11.2015. *Uriadovyi kurier*, 245.

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213441

THE ESSENCE OF NEGATIVE INCENTIVES IN LAW

p. 10-13

Viktor Lazariev, PhD, Associate Professor, Department of Theory and History of State and Law, Kharkiv National University of Internal Affairs, Lva Landau ave., 27, Kharkiv, Ukraine, 61080

E-mail: judge2101@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9468-0497>

The article examines incentives in law, because legal incentives are a strong lever of motivational pressure, the most important means of educated modern human. It is emphasized that legal incentives are an effective tool of public administration, a way to solve existing economic and social problems. It is determined, that the subject of legal incentives is the "own" interest of the subject.

The approaches of a number of researchers concerning the division of legal incentives into positive and negative are given. A comparison is made between legal restrictions and incentives in law. Criteria are given that separate legal incentives from legal restrictions. It is noted, that all legal means of coercion as incentives should be used in such a way that they can have a positive impact on a particular convict in the implementation of an individual program of correction, and on the activities as a whole. In the future, it is emphasized, that legal incentives as positive factors often include all legal means and in the case when they contribute to the goal of law – direct people's behavior in the right direction.

It is noted, that negative incentives are an integral part of maintaining law and order in the state, as it aims to influence a person, forcing him/her to do so by restricting his/her opportunities through coercive measures by the state. Negative incentives take on the role of restrictions, affect the subject by narrowing the scope of opportunities through "negative" legal motivation and coercive measures, while playing the role of a general regulatory legal instrument. At the same time, negative incentives are those significant levers on the part of the state that aim to prevent illegal behavior of a person and force him/her to commit lawful behavior, through the possibility of using state coercion or prosecution

Keywords: stimulus, stimulation, legal stimulus, legal stimulation, positive stimulation, negative stimulation, law, state, restrictions, legal restrictions

References

1. Kaliuzhnyi, R. A., Lapka, O. Ya., Pikulia, T. O. (2013). *Pravovi stymuly v mekhanizmi pravovoho stymuliuвання*. Kyiv: «MP Lesia», 204. Available at: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/26642/1/Monograf_step4.pdf Last accessed: 02.10.2020

2. Levin, V. O. (2006). *Stimulirovanie v prave: teoreticheskie i prakticheskie aspekty*. Nizhniy Novgorod, 27. Available at: <http://lawtheses.com/jreader/178343/a/#?page=6> Last accessed: 02.10.2020

3. Miroshnik, S. V. (2003). *Teoriia pravovogo stimulirovaniia*. Rostov-na-Donu, 40. Available at: <http://lawtheses.com/jreader/93607/a/#?page=6> Last accessed: 02.10.2020

4. Ivanova, E. V., Semenova, I. Iu. (2016). *Pravovye stymuly i pravovye ogranicheniia v otechestvennom semeinom prave kak sovremennaia teoreticheskaia problema*. *Oeconomia et Jus*, 2, 14–19. Available at: <https://cyberleninka.ru/article/n/pravovye-stymuly-i-pravovye-ogranicheniya-v-otechestvennom-semeynom-prave-kak-sovremennaya-teoreticheskaya-problema/viewer> Last accessed: 02.10.2020

5. Miroshnik, S. V. (2003). *Teoriia pravovogo stimulirovaniia*. Rostov-na-Donu, 380. Available at: <http://lawtheses.com/jreader/93607/d/#?page=4> Last accessed: 02.10.2020

6. Vediakhin, V. M. (1992). *Pravovye stimuly: poniattia, vidy*. Pravovedenie, 1, 50–55.

7. Smoliarova, M. L. (2017). Poniattia ta sutnist stymuliv u trudovomu pravi. Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriiia Yurydychni nauky, 5 (1), 163–166.

8. Malko, A. V. (2004). *Stimuly i ogranicheniia v prave*. Moscow: Iurist, 250.

9. Gluschenko, E. V., Zakharova, E. V., Tikhonravov, Iu. V. (1997). *Teoriia upravleniia*. Moscow: Vestnik, 332.

10. Torgan, K. E. (1983). *Pravovye stimuly nauchno-tekhniicheskogo progressa v proizvodstvennom obiedinenii*. Moscow: Iuridicheskaia literatura, 88.

11. Tikhonravov, Iu. V. (1997). *Osnovy filosofii prava*. Moscow: Vestnik, 608.

12. Ignatenkova, K. E. (2010). Ispolzovanie pozitivnykh i negativnykh norm-stimulov v pravovom regulirovanii. *Sovremennoe pravo*, 7, 15–17. Available at: <https://www.sovremennoepravo.ru/m/articles/view/Использование-позитивных-и-негативных-норм-стимулов-в-правовом-регулировании-1> Last accessed: 02.10.2020

13. Ohirok, S. S. (2000). Potreby i stymuly yak systemoutvoriuiuchi faktory rozvytku osobystosti (na materialakh pedahohichnoi spadshchyny A. S. Makarenka ta suchasnykh pedahohiv-novatoriv). Luhansk, 20.

14. Demieva, A. G. (2015). Stimulirovanie kak metod pravovogo regulirovaniia otnoshenii s uchastiem predprinimatelei. *Problemy sovremennoi iuridicheskoi nauki: aktualnye voprosy*. Krasnoarsk, 55–59. Available at: <https://izron.ru/articles/iz-vo-prosov-okhvatyvaemykh-problemoy-sudebnykh-resheniy-vazhneyshee-teoreticheskoe-i-prakticheskoe-z/seksiya-3-grazhdanskoe-pravo-predprinimatelskoe-pravo-semeynoe-pravo-mezhdunarodnoe-chastnoe-pravo-stimulirovanie-kak-metod-pravovogo-regulirovaniya-otnosheniy-s-uchastiem-predprinimateley/> Last accessed: 02.10.2020

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.212491

PROBLEMS OF INTERPRETATION AND CONSTITUTIONALITY OF THE LAW OF UKRAINE No. 590-IX OF 13.05.2020. ANALYSIS OF THE PRACTICE OF ITS LAW ENFORCEMENT

p. 14-19

Vyacheslav Krahlevych, Postgraduate Student, Department of Civil Law, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Volodymyrska str., 60, Kyiv, Ukraine, 01033

ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-1180-498X>

In this article the author examines the problems of interpretation and constitutionality of the Law of Ukraine No. 590-IX of 13.05.2020 “On Amendments to Legislative Acts of Ukraine to Improve Some Mechanisms for Banking Regulation” No. 590-IX, which entered into force on 23.05.2020.

In the context of this, the author analyzed the provisions of this Law for its compliance with the Constitution of Ukraine and international law, in particular with the principle of legal certainty and inadmissibility of retroactive effect of the law in time. To this end, the author examines and analyzes a

number of decisions of the Constitutional Court of Ukraine and the case law of the European Court of Human Rights.

In particular, the author analyzed the provisions of the Law No. 590-IX for its compliance with Article 55 of the Constitution of Ukraine and Art. 13 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms in terms of the right to effective judicial protection and restoration of violated rights. The author also examined the terminology, used in the Law No. 590-IX for its clarity, unambiguity and compliance with the principle of legal certainty.

In this context, there were analyzed such decisions of the Constitutional Court of Ukraine as the decision of the Constitutional Court of Ukraine of 25 December 1997 in the case No. 9-zp, the decision of the Constitutional Court of Ukraine of 09.02.99 N 1-rp/99, the decision of the Constitutional Court of Ukraine of April 5, 2001 No. 3-rp/2001, decision of the Constitutional Court of Ukraine of January 26, 2011 No. 1-rp/2011.

In addition, this article considers and studies the practice of applying the rules of this law by the courts of Ukraine in the context of real legal relations.

Based on the above, the author made a comprehensive analysis of this law, identified its shortcomings and proposed ways to eliminate them and suggestions for improving this law

Keywords: banks, court proceedings, Law No. 590-IX of 13.05.2020, retroactive effect of the law in time, constitutionality

References

1. Tsarikova, O. V. (2018). *Administrativno-pravovi zasady derzhavnogo kontroliu za diialnistiu bankiv v Ukraini*. Dnipro, 22.

2. Hoikhman, M. I. (2017). *Diahnostyka problemnykh sytuatsii ta derzhavne rehuliuвання funktsionuvannya bankivskoho sektoru v Ukraini*. Kyiv, 43.

3. Latkovska, T. A. (2008). *Finansovo-pravove rehuliuвання orhanizatsii ta funktsionuvannya bankivskoi systemy v Ukraini ta zarubizhnykh krainakh: porivniialno-pravovyi analiz*. Odesa, 37.

4. *Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo udoskonalennia mekhanizmiv rehuliuвання bankivskoi diialnosti* (2020). *Zakon Ukrainy No. 590-IX*. 13.05.2020. *Holos Ukrainy*. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/590-20>

5. *Konstytutsiia Ukrainy* (1996). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 30, St. 141. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

6. *Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy po spravi No. 9 zp*. 25.12.1997. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v009p710-97#Text>

7. *Konventsiiia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod* (1950). No. 995_004. 04.11.1950. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text

8. *Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny roku u spravi “Afanasiev proty Ukrainy”* (2005). No. 38722/02. 05.04.2005. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_239#Text

9. *Case of Bellet v. France* (1995). *European Court of Human Rights*. 04.12.1995. Available at: <https://hudoc.echr.coe>

int/eng#{"%22fulltext%22:[%2223805/94%22],%22documentcollectionid2%22:[%22GRANDCHAMBER%22,%22CHAMBER%22],%22itemid%22:[%22001-57952%22]}

10. Case of Ashingdane v. The United Kingdom (1985). European Court of Human Rights. 28.05.1985. Available at: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"%22fulltext%22:\[%22Ashingdane%20v.%20the%20United%20Kingdom%22\],%22documentcollectionid2%22:\[%22GRANDCHAMBER%22,%22CHAMBER%22\],%22itemid%22:\[%22001-57425%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)

11. Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny u spravi «Mosendz proty Ukrainy» (2013). No. 52013/08. 17.01.2013. Available at: <https://cna.court.gov.ua/sud2590/2536/233223/6451/>

12. Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny u spravi «Shestopalova proty Ukrainy» (2017). No. 55339/07. 21.12.2017. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_c61#Text

13. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym zvernenniam Natsionalnoho banku Ukrainy shchodo ofitsiinoho tлумachennia polozhennia chastyny pershoi statti 58 Konstytutsii Ukrainy (sprava pro zvorotnu diiu v chasi zakoniv ta inshykh normatyvno-pravovykh aktiv) (1999). Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy No. 1-rp/99. 09.02.1999. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-99#Text>

14. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym podanniam Prezydenta Ukrainy shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) Zakonu Ukrainy «Pro vnesennia zmin do deiakyykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy» (sprava pro podatky) (2001). Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy No. 3-rp/2001. 05.04.2001. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-01#Text>

15. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym podanniam Prezydenta Ukrainy shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) Zakonu Ukrainy «Pro vnesennia zmin do deiakyykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy» (sprava pro podatky) (2011). Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy No. 1-rp/2011. 26.01.2011. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-11#Text>

16. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym podanniamy 53 i 47 narodnykh deputativ Ukrainy pro ofitsiine tлумachennia polozhennia chastyny tretoi statti 103 Konstytutsii Ukrainy (sprava shchodo strokiv perebuvannia na postu Prezydenta Ukrainy) (2003). Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy No. 22-rp/2003. 25.12.2003. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v022p710-03#Text>

17. Case of Dimopoulos v. Turkey (2019). European Court of Human Rights No. 37766/05. 02.07.2019. Available at: [https://hudoc.echr.coe.int/rus#{"%22fulltext%22:\[%2237766/05%22\],%22documentcollectionid2%22:\[%22GRANDCHAMBER%22,%22CHAMBER%22\],%22itemid%22:\[%22001-192443%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/rus#{)

18. Ukhvala Hospodarskoho sudu m. Kyieva No. 910/18074/19. 22.07.2020 (2020). Available at: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/90592822>

19. Postanova Pivnichnoho apeliatsiinoho hospodarskoho sudu No. 910/18211/19. 21.07.2020 (2020). Available at: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/90593052>

20. Ukhvala Hospodarskoho sudu m. Kyieva No. 910/18211/19. 14.07.2020 (2020). Available at: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/90439016>

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213645

JURISTIC QUALIFICATION OF SEPARATE BASEMENTS OF LABOR CONTRACT DENOUNCEMENT BECAUSE OF REVEALED LACK OF CONFORMITY OF THE EMPLOYEE'S POST HELD OR JOB EXECUTED

p. 20-26

Sophia Shabanova, PhD, Assistant, Department of Labor Law, Yaroslav Mudryi National Law University, Pushkinska str., 77, Kharkiv, Ukraine, 61024

E-mail: shabanovasophiya@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9813-8179>

Legal adjusting of the phenomenon of denouncement of a labour contract in connection with the educed disparity of a worker to a held post or executed work now is not covering the whole spectrum of features of grounds of such denouncement that predetermines the necessity of research of descriptions of its separate grounds. The purpose of the article is an exposure of the lacks of adjusting of denouncement of labour relations on the initiative of an employer in connection with the educed disparity of a worker to a held post or executed work and suggestion of ways of their solution. During the realization of the indicated research the following methods were used: dialectical, logical-legal, analysis and synthesis. By means of analysis and synthesis, the essence of grounds of labour contract denunciation because of disparity to a held post or executed work was described, and also basic ideas and vectors of development of the legal adjusting are educed and compared, in particular categorical apparatus within the limits of the research article. A dialectical method allowed to investigate general properties, copulas and conformities to law, that arise at the exposure of disparity of a worker to a held post or executed work. A logical-legal method was used for the formulation of suggestions in relation to further perfection of the legal adjusting of the institute of labour contract denunciation on the initiative of an employer. The results consist of the exposure of the importance of grant of the right to employers to denounce a labour contract at presence of corresponding grounds and substantiation of the necessity of improvement of positions within the limits of the considered theme, envisaged by the current legislation. Conclusion. The imperfection of the existent presently legal adjusting of exposure of disparity of a worker to a held post or executed work, resulted in labour contract denunciation, is manifested in gaps of the categorical apparatus within the limits of the considered question, in particular in absence of clear fixing of the concept "insufficient qualification", absence of the regulated methods of its exposure, direct obligation of an employer to break labour relations with a worker in statutory cases, is a limitation of him/her in the right to make a decision independently, is a considerable obstacle to an

employer in establishment of an effective method of work execution and improvement of results of such execution

Keywords: *labour function, insufficient qualification, attestation, health status of a worker, health status of a worker that prevents continuation of the work, medical-social examination, state secret*

References

1. Konstytutsiia Ukrainy (1996). Zakon Ukrainy No. 254к/96-ВР. 28.06.1996. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вп#Text>
2. Bodnar, O. S. (2012). Yurydychni harantii trudovykh prav pratsivnykiv pid chas zvlennia za nevidpovidnist zaimanii posadi. Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnogo universytetu vnurishnikh sprav, 1, 211–218.
3. Spitsyna, H. (2015). The legal characteristic of labor agreements in Ukraine. Visegrad journal of human rights, 3 (1), 98–101.
4. Kodeks zakoniv pro pratsiu Ukrainy (1971). Zakon Ukrainy No. 322-VII. 10.12.1971. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text>
5. Yaroshenko, O. M., Inshyn, M. I., Zhyhalkin, I. P., Pliesnov, K. M.; Yaroshenko, O. M., Inshyn, M. I. (Eds.) (2020). Rozirvannia trudovoho dohovoru u vypadku nevidpovidnosti pratsivnyka zaimanii posadi abo vykonuvanii roboti: aktualni pytannia pravovoi teorii ta praktyky. Kharkiv: Yurait, 196.
6. Kravchenko, I. M. (2013). Nevidpovidnist pratsivnyka zaimanii posadi chy vykonuvanii roboti yak neobkhidna pidstava dlia rozirvannia trudovoho dohovoru z initsiatyvy robotodavtsia. Forum prava, 4, 178–183. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2013_4_32
7. Kravchenko, I. M. (2016). Shchodo pytannia udoskonalennia zakonodavstva Ukrainy, shcho poviazane iz rozirvanniam trudovoho dohovoru z initsiatyvy robotodavtsia u vypadku vyjavlennia nevidpovidnosti pratsivnyka zaimanii posadi abo vykonuvanii roboti. Aktualni problemy prava: teoriia i praktyka, 31, 242–254.
8. Tsapenko, A. M. (2011). Zvlennia pratsivnyka u razi skasuvannia dopusku do derzhavnoi taiemnytsi. Zbirnyk naukovykh prats Kharkivskoho natsionalnogo pedahohichnogo universytetu imeni H. S. Skovorody «Pravo», 17, 91–97.
9. Shcherbyna, V. I. (2008). Trudove pravo Ukrainy. Kyiv: Istyna, 384.
10. Vapniarchuk, N. (2012). Do pytannia pro rozirvannia trudovoho dohovoru za initsiatyvoiu robotodavtsia (p.2 st.40 KZpP Ukrainy). Visnyk akademii pravovykh nauk Ukrainy, 2, 159–166.
11. Pro praktyku rozghliadu sudamy trudovykh sporiv (1992). Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy No. 92. 06.11.1992. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0009700-92#Text>
12. Kokhan, V. P. (2011). Pravove rehulivannia atestat-sii pratsivnykiv za zakonodavstvom Ukrainy. Kyiv, 22.
13. Pro profesiyni rozvytok pratsivnykiv (2012). Zakon Ukrainy No. 4312-VI. 12.01.2012. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4312-17#Text>
14. Prylypko, S. M., Yaroshenko, O. M. (2011). Trudove pravo Ukrainy. Kharkiv: FINN, 800.
15. Lukasheva, N. M. (2009). Naslidky nevidpovidnosti pratsivnyka vymoham za stanom zdorovia. Uchenie zapysky

Tavrycheskoho natsyaonalnoho unyversyteta ym. Vernadskoho, 22 (1 (61)), 157–164.

16. Polozhennia pro medyko-sotsialnu ekspertyzu (2009). Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy No. 1317. 03.12.2009. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1317-2009-%D0%BF#Text>

17. Yatskevych, I. (2017). Elimination of employment discrimination of the persons with disabilities: International Standards and Ukrainian legislation. NaUKMA Research Papers. Law, 200, 41–46.

18. Pliesnov, K. M. (2013). Rozirvannia trudovoho dohovoru u vypadku vyjavlenoi nevidpovidnosti pratsivnyka zaimanii posadi abo vykonuvanii roboti vnaslidok stanu zdorovia. Derzhavne budivnytstvo ta mistseve samovriaduvannia, 26, 271–279.

19. Pro derzhavnu taiemnytsiu (1994). Zakon Ukrainy No. 3855-XII. 21.01.1994. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#Text>

20. Suprunenko, A. M., Bashta, I. I., Lyseiuk, A. M., Svirina, K. S. (2020). Orhanizatsiia okhorony derzhavnoi taiemnytsi v Ukraini. Irpin: UDFSU, 370.

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213796

OBJECT OF OFFENSIVE PROVIDED BY ART. 181-1 THE CODE OF UKRAINE ABOUT ADMINISTRATIVE OFFENCES «CONSUMING PROSTITUTION»

p. 27-33

Andrey Gabrelyan, Postgraduate Student, Department of Public-Law Disciplines, Kyiv International University, Lvivska str., 49, Kyiv, Ukraine, 03179

E-mail: kashkinlaw@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9337-7920>

As a result of the study, a number of scientific provisions were obtained that are important for the practice of applying the administrative law. Investigating the legal signs of engaging in prostitution, it is necessary to correctly establish the object of this offense, that is, to determine those social relations that are harmed and which are under the jurisdiction of norm 181-1. The article proves the thesis that the generic object of the offense under Art. 181-1 will mainly advocate public health rather than public order and public safety. It is proposed to understand the population health as social relations as a set of favorable conditions for the functioning of a living organism. Attention is focused on the fact that only street prostitution (the lowest type of prostitution) will encroach on public order, when a prostitute person offers his/her services – «advertises him/herself», searches for clients or provides his/her services in public places (entrances, underground passages, parks, squares, etc.). In other cases, these actions take place covertly and in no way can violate public order. On the basis of this, a proposal is made to transfer the corpus delicti «Engaging in prostitution» from Chapter 14 «Administrative offenses infringing on public order and public safety» to Chapter 5 «Administrative offenses in the field

of labor protection and public health». After analyzing the scientific works on the issue under consideration, it was found, that public morality in the intimate sphere acts as the direct object of the offense. At the same time, the object of prostitution largely depends on how this phenomenon is perceived in society. If it is negative, then the harm to the immediate object will have a pronounced character, if it is neutral, then prostitution will not harm public morality in the intimate sphere and will not create such a threat

Keywords: *administrative offense, corpus delicti, object of the offense, prostitution, prostitute person, erotic services, sexual services, intimate services, public health*

References

- Varyvoda, V. I. (2005). Administratyvno-pravova protydia prostytutsii. Kyiv, 239.
- Fomin, Iu. E., Andzhievskii, V. S., Gerasimenko, E. G., Dodin, E. V. et. al. (1991). Statia 181-1 Zaniatie prostitutsiei. Kodeks Ukrainy SSR ob administrativnykh pravonarusheniakh. Kyiv, 782.
- Belii, P. N. (2000). Statia 181 1 Zaniatie prostitutsiei. Kodeks Ukrainy ob administrativnykh pravonarusheniakh. Kharkiv, 795.
- Morozova, V. O. (2003). Administratyvna vidpovidalnist za pravoporushennia proty hromadskoi morali. Zaporizhzhia, 197.
- Koval, M. V. (1988). Okhorona gromadskogo poriadku. Kyiv, 209.
- Boichuk, Yu. D. (Ed.) (2017). Zahalna teoriia zdorovia ta zdoroviazberezhennia. Kharkiv: Vyd. Rozhko S. H., 488.
- Mlavets, Yu. Yu. (2015). Bezpeka zhyttiedialnosti. Uzhhorod: DVNZ «UzhNU», 40.
- Vladimirov, V. A., Zagorodnikov, N. I., Zdravomyslov, B. V. (Eds.) (1979). Sovetskoe ugodovnoe pravo. Chast Osobennaia. Moscow: Iuridicheskaiia literatura, 584.
- Grinberg, M. S. (1974). Prestupleniia protiv obschestvennoi bezopasnosti. Sverdlovsk: Izdatelstvo Sverdlovskogo iuridicheskogo instituta, 177.
- Grishaev, P. I. (1957). Prestupleniia protiv poriadka upravleniia, obschestvennoi bezopasnosti i obschestvennogo poriadka. Moscow, 94.
- Matyshevskii, P. S. (1964). Otvetstvennost za prestupleniia protiv obschestvennoi bezopasnosti, obschestvennogo poriadka i zdorovia naseleniia. Moscow: Iuridicheskaiia literatura, 158.
- Tikhii, V. P. (1981). Ugodovno-pravovaia okhrana obschestvennoi bezopasnosti. Kharkiv: Vischa shk. Izd-vo pri Khark. un-te, 172.
- Nazar, O. Ya. (2015). Poniattia hromadskoi bezpeky. Visnyk kryminolohichnoi asotsiatsii Ukrainy, 3 (11), 236–243.
- Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy (2018). Zakon Ukrainy No. 2469-VIII. 21.06.2018. Vidomosti Verkhovnoi Rady, 31, 241.
- Podoliaka, A. (2009). Hromadskiy poriadok: sutnist, poniattia ta formy zabezpechennia. Visnyk Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy, 2, 54–60.
- Korniienko, M. V. (2000). Upravlinnia sylamy i zasobamy OVS pry uskladnenni operatyvnoi obstanovky v sferi okhorony hromadskoho poriadku. Kharkiv, 22.
- Yarmaki, Kh. P. (2006). Administratyvno-nahliadova diialnist militsii Ukrainy. Odessa: Yuryd. lit-ra, 336.
- Kolontaevskii, F. E. (1996). Organizatsionnye osnovy okhrany obschestvennogo poriadka v sovremennykh usloviakh. Moscow, 58.
- Kudriavtsev, V. N., Naumov, A. V. (Eds.) (1997). Rossiiskoe ugodovnoe pravo. Osobennaia chast. Moscow: Iurist, 496.
- Yurydychna entsyklopediia. Vol. 1 (1998). Kyiv: URE im. M. Bazhana, 800.
- Kuznetsov, A. V. (1962). Khuliganstvo i borba s nim. Moscow: Gosiurizdat, 79.
- Iatsenko, S. S. (1976). Otvetstvennost za prestupleniia protiv obschestvennogo poriadka. Kyiv, 192.
- Busel, V. T. (Ed.) (2005). Velykyi tlumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy: 250000. Kyiv; Irpin: Perun, 1728.
- Rarog, A. I. (Ed.) (1996). Ugodovnoe pravo Rossii. Osobennaia chast. Moscow, 480.
- Smitienko, V. N. (1973). Obekt prestuplenii protiv zdorovia naseleniia. Omsk: OmVSH militsii MVD SSSR, 38.
- Didkovskaia, S. P. (1989). Narkomanii: ugodovno-pravovye i meditsinskie problemy. Kyiv, 155.
- Tarasova, I. A. (2016). K voprosu ob ustanovlenii vrachebno-politseiskogo nadzora za prostitutsiei v Rossiiskoi imperii (seredina XIX v.). Vestnik ekonomicheskoi bezopasnosti, 1, 250–258.
- Zdravomyslov, B. V. (Ed.) (1996). Ugodovnoe pravo RF Osobennaia chast. Moscow: Iurist, 512.
- Habrelian, A. Yu. (2016). Prostytutsiia v suchasnykh ukrainskykh realiiakh. novyi pohliad na problemu. Ekonomika. Finansy. Pravo, 12, 28–32.
- Habrelian, A. Yu. (2018). Dotsilnist lehalizatsii prostytutsii v Ukraini: arhumenty «za». Suchasni pytannia ekonomiky i prava, 2 (8), 135–143.
- Habrelian, A. Yu., Lytvyn, O. V. (2018). Pravovy rezhym prostytutsii v Polshchi. Pravovi systemy, 3, 232–242.
- Habrelian, A. Yu. (2020). Nedoliky zakonoproektu No. 3139 «Pro rehuliuвання prostytutsii ta diialnosti seks-zakladiv». Verkhovenstvo Prava, 1, 36–43.
- Habrelian, A. Yu. (2020). Pravovi aspekty vidnesennia seks-pratsi (prostytutsii) do lehalnykh vydiv ekonomichnoi diialnosti. Yevropeiski perspektyvy, 1, 45–50.

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.214105

FEATURES OF COMMUNICATION OF THE VICTIM IN CRIMINAL PROCEEDINGS IN THE FORM OF PRIVATE PROSECUTION

p. 34-38

Inna Mudrak, PhD, Associate Professor, Department of Criminal Procedure, Detective and Operational-Investigative Activities, National University “Odessa Law Academy”, Fontanska doroha str., 23, Odessa, Ukraine, 65009
E-mail: innamudrak99@gmail.com
ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-2456-0515>

The article is devoted to the study of certain aspects of communication of the victim in criminal proceedings in the form of private prosecution. It is noted, that the procedure

of criminal proceedings in the form of private prosecution is almost not regulated by Chapter 36 of the CPC, as the norms that should regulate it are either absent or contained throughout the CPC. Therefore, the development of proper legal regulation of private prosecution as a separate proceeding is a topical industry issue.

This, in turn, requires a significant revision of the basic foundations of normative regulation of the victim in criminal proceedings in general, including the rights of the victim, his/her procedural status at all stages of criminal proceedings, the starting mechanism to ensure the legal rights and interests of the victim during criminal proceedings.

It is stated, that in order to protect the rights and legitimate interests of the victim in criminal proceedings, the law should provide for the possibility of initiating criminal proceedings (pre-trial investigation) in the form of private prosecution in case, when the victim is unable to bring an application in action by own will. In this regard, it is proposed to amend Part 1 of Art. 477 of the CPC, paragr. 2 part 7 art. 55 of the CPC

Keywords: *criminal proceedings, criminal procedural communication, victim, private prosecution, refusal of the victim to prosecute*

References

1. Pro vnesennia zmin do Kryminalnogo ta Kryminalnogo protsesualnogo kodeksiv Ukrainy z metoiu realizatsii polozhen Konventsii Rady Yevropy pro zapobihannia nasylstvu stosovno zhinok i domashnomu nasylstvu ta borotbu z tsymy yavyshechamy (2017). Zakon Ukrainy No. 2227-VIII. 06.12.2017. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19#Text>
2. Yanovska, O. H. (2013). Osoblyvosti kryminalnykh provadzhenn u formi pryvatnogo obvynuvachennia za novym Kryminalnym protsesualnym kodeksom Ukrainy. Chasopys Kyivskoho universytetu prava, 1, 242–245.
3. Osinska, O. M. (2016). Problemni pytannia nabuttia osoboiiu protsesualnogo statusu poterpiloho v kryminalnomu protsesi Ukrainy. Visnyk KhNUVS, 4 (75), 96–101.
4. Torbas, O. O. (2015). Vidmova poterpiloho vid obvynuvachennia yak pidstava zakryttia kryminalnogo provadzhennia. Aktualni pytannia derzhavotvorennia v Ukraini. Kyiv: Print-Servis, 442–444. Available at: <http://dspace.onua.edu.ua/handle/11300/7702>
5. Smyrnov, M. I. (2013). Osoblyvosti kryminalnogo provadzhennia u formi pryvatnogo obvynuvachennia. Vprovadzhennia novoho Kryminalnogo protsesualnogo kodeksu Ukrainy v pravookhoronnu diialnist ta navchalnyi protses: dosvid ta shliakhy udoskonalennia. Kharkiv: KhNUVS, 64–68.
6. Perepelytsia, S. I. (2013). Osoblyvosti protsedury sudovoho rozghliadu kryminalnogo provadzhennia u formi pryvatnogo obvynuvachennia za novym KPK Ukrainy. Yuryst Ukrainy, 3 (24), 93.
7. Ugolovno-protsessualnii kodeks Federativnoi Respubliki Germaniia. Available at: <https://publishup.uni-potsdam.de/opus4-ubp/frontdoor/deliver/index/docId/6039/file/sdrs02.pdf>
8. Code de procédure pénale (2020). Available at: https://www.legifrance.gouv.fr/codes/texte_lc/LEGITEXT000006071154

9. Tlepova, M. I. (2016). Protseualne stanovishche poterpiloho pid chas dosudovoho rozsliduvannia. Kharkiv, 23. Available at: http://nauka.nlu.edu.ua/download/diss/Tlepova/a_Tlepova.pdf

10. Alenin, Yu. P. (Ed.) (2018). Kryminalnyi protsesualnyi kodeks 2012 roku: ideolohiia ta pravozastosuvannia. Odessa: Vydavnychiy dim «Helvetyka», 321–346.

11. KPK Respubliki Kazakhstan (2014). Available at: http://online.zakon.kz/Document/?doc_id=1008442

12. KPK Respubliki Bilorus (1999). Available at: http://pravo.by/world_of_law/text.asp?RN=hk9900295

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213826

LEGAL REGULATION OF ATTORNEY'S RECOMMENDATIONS DURING REPLACEMENTS

p. 39-43

Oksana Cherniak, Postgraduate Student, Department of Advocacy and International Legal Practice, Academy of Advocacy of Ukraine, Tarasa Shevchenka blvd., 27, Kyiv, Ukraine, 01032

ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-0991-4477>

The author traced the interaction and conflicts of law and morality in a situation, when the original attorney has decided that he or she are no longer willing to carry out this role. The issue is relevant due to the expansion of the legal market and the increase in the number of lawyers in Ukraine in recent years. The work summarizes new research philosophical and legal aspects of the attorney's recommendations in the course of replacements in the middle of a representation. There is an ethical obligation for lawyers to competently represent their clients in all life circumstances and it is not uncommon for lawyers to think differently about the case. Particular attention is paid to the circumstances, where the replacement of an attorney may need to step in. The circumstances of substitution of lawyers are analyzed and the principles of lawyer ethics, the main works of scientists dealing with the ethics of advocacy are studied. Also, the definitions of the concept of "original attorney" are given.

The main conclusion of the study was that the relationship between attorney's during replacements is necessary to regulate and those, who have approached a lawyer, can look for advice on lawyers, who could replace them in the event of a threat of force majeure. In the author opinion, interaction between lawyers is an organic part of the relationship with the client and this issue requires careful consideration of the legal profession to capture the benefits for access to justice in case of switch attorneys halfway of a representation. The article will be helpful in solving the issues, arising from attorney's replacement in in the practice of law

Keywords: *lawyer, ethical principles, advocacy, lawyer's cooperation, replacement attorney*

References

1. Mollo, F. E. (2016). Pravyla advokatskoi professyy vo Frantsyy. Moscow: Yzdanye N. P. Shubynskoho. Kyiv: Yzdatelstvo «Pretsedent», 113.

2. Bakaianova, N. M. (2019). Novely Pravyi advokatskoi etyky: zmist, znachennia ta tлумachennia. Available at: <https://unba.org.ua/publications/4275-noveli-pravil-advokats-koi-eti-ki-zmist-znachennya-ta-tлумachennya.html>

3. Bakaianova, N. M. (2016). Pro rozvytok nauky pro advokaturu yak spetsialnoi yurydychnoi nauky. Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriiia yurydychna, 63, 179–186.

4. Biriukova, A. M. (2018). Advokatura Ukrainy v umovakh hlobalizatsii. Kyiv: Alerta, 424.

5. Biriukova, A. M. (2017). Pryntsyp priorytetu interesiv kliienta v systemi etychnykh zasad advokatskoi diialnosti. Visnyk kryminalnogo sudochynstva, 4, 151–153.

6. Biriukova, A. M. (2017). Dovira yak etychna osnova vidnosyn advokata z kliientom (mizhnarodnyi ta vitchyzniani vymir. Visnyk kryminalnogo sudochynstva, 3, 149–154.

7. Yanovska, O. H. (2015). Standartyzatsiia advokatskoi diialnosti: vymoha sohodennia. Visnyk kryminalnogo sudochynstva, 1, 157–162.

8. Melnichenko, R. G. (2009). Advokaturu vycherknuli iz nauki. Advokat, 6, 19–24.

9. Sviatotska, V. O. (2016). Etychni (deontolohichni) zasady profesiinoi diialnosti advokativ v Ukraini ta krainakh YeS. Yurydychni naukovyi elektronnyi zhurnal, 3, 174–177.

10. Green, B. A. (2013). Lawyers' Professional Independence: Overrated or Undervalued? Akron Law Review, 46 (3), 599–639. Available at: <http://ideaexchange.uakron.edu/akronlawreview/vol46/iss3/1>

11. Tripoli, L. (2019). Dealing With a Lawyer Conflict of Interest. Available at: <https://www.thebalancesmb.com/dealing-with-a-lawyer-conflict-of-interest-4050275>

12. Bochuliak, N. I. (2019). Pryntsypy advokatury yak osnovopolozhni zasady diialnosti advokatskoho samovriaduvannia. Visnyk Natsionalnogo universytetu "Lvivska politekhnika". Yurydychni nauky, 21, 34–41.

13. Bysaha, Yu. M., Zaborovskiy, V. V. (2017). Deiaki problemni pytannia mekhanizmu strakhuvannia tsyvilno-pravovoi vidpovidalnosti advokativ v Ukraini. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnogo universytetu. Seriiia: Pravo, 44 (2), 136–140.

14. Barabash, T. O. (2019). Topical issues of legal ethics and responsibility for its violation. Problems of Legality, 145, 205–214. doi: <http://doi.org/10.21564/2414-990x.145.156413>

15. Zahalnyi kodeks pravyl dlia advokativ krain Yevropeiskoho Spivtovarystva (1988). Kodeks No. 994_343. 01.10.1988 Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_343#Text

16. Shari, L., Clair, A. (2019). Klevens and Alanna Clair Consider the Risks When Acting as Replacement Counsel. Available at: <https://www.law.com/therecorder/2019/10/02/consider-the-risks-when-acting-as-replacement-counsel/?sreturn=20200905132706>

17. Bondar, I. V. (2015). Kodeks povedinky advokativ: rol ta vplyv na profesiui. Chasopys Kyivskoho universytetu prava, 2, 148–151.

18. Varfolomeeva, T. V. (1987). Kriminalistika i profesionalnaia deiatelnost zaschitnika. Kyiv: Vischa shkola, 150.

19. Korobov, I. Z. (2009). Taktiko-eticheskie osnovy kolliizionnoi zaschity po ugolovnym delam. Voronezh, 209.

20. Pro advokaturu ta advokatsku diialnist (2012). Zakon Ukrainy No. 5076-VI. 05.07.2012. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.214010

INTERNATIONAL LEGAL STATUS AND REGIME OF THE EXCLUSIVE ECONOMIC ZONE AND THE OPEN SEA: COMPARATIVE CHARACTERISTICS

p. 44-51

Nataliia Kravchenko, PhD, Associate Professor, Department of International Relations and Social Sciences, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Heroiv Oborony str., 15, Kyiv, Ukraine, 03041

E-mail: nataly_kyiv@i.ua

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8776-000X>

The scientific article «international legal status and regime of the exclusive economic zone and the high seas: comparative characteristics» is devoted to the study of the general understanding of the categories «exclusive economic zone», «high seas», as well as the definition of the international legal status and regime of the exclusive economic zone and the high seas, including for Ukraine as a maritime power; participating in activities for the use of the World Ocean. It is noted, that according to its legal status, the exclusive economic zone is an international territory and part of the high seas. Freedoms of the high seas are exercised within the exclusive economic zone, taking into account the peculiarities of its regime. Attention is focused on the fact that the international legal regime of the exclusive economic zone is determined by the special rights and obligations of the coastal state, as well as by certain rights of states that are landlocked or in a geographically disadvantaged position, which gives grounds to characterize the legal regime of the exclusive economic zone as a «sui generis». It is noticed, that the use of the territory of the high seas is determined by international law, that is, the high seas belongs to the international legal regime, is determined by the principle of freedom of the high seas and, by its status, is an international territory, not subject to national appropriation. It is emphasized, that the open sea includes a sea space with a specific legal regime (sui generis) – an exclusive economic zone, where the coastal state has separate rights and jurisdictions on the basis of international law. According to its status, the exclusive economic zone is part of the high seas, but the regime of the high seas in the exclusive economic zone is limited in terms of two freedoms – fishing and scientific research. In addition, the purpose of this scientific study, according to its results, is to highlight certain generalizations, definitions and conclusions, aimed at further processing the theoretical and practical problems of the indicated topic; in law-making activities; for teaching legal disciplines, writing textbooks, manuals, courses of lectures, teaching materials

Keywords: exclusive economic zone, high seas, principle of freedom of the high seas, delimitation

References

1. Rzhavska, V. S., Zabara, I. M. (2008). Mizhnarodne morske pravo. Kyiv: KNU, 189.

2. Zabara, I. M.; Mytsyka, V. V. (Ed.) (2020). Mizhnarodne morske pravo. Mizhnarodne publichne pravo. Vol. 2. Osnovni haluzi. Kharkiv: Pravo, 374–404.

3. Zadorozhnii, O. V., Rzhavska, V. S.; Huberskyi, L. V. et. al. (Eds.) (2013) Vidkrytoho moria svoboda. Ukrainska dyplomatychna entsyklopediia. Vol. 1. Kharkiv: Folio, 363–364.

4. Tymchenko, L. D., Kononenko, V. P. (2012). Mizhnarodne pravo. Kyiv: Znannia, 631.

5. Rzhavska, V. S.; Huberskyi, L. V. et. al. (Eds.) (2013). Vykliuchna ekonomichna zona. Ukrainska dyplomatychna entsyklopediia. Vol. 1. Kharkiv: Folio, 342–343.

6. Rzhavska, V. S.; Huberskyi, L. V. et. al. (Eds.) (2013). Vidkryte more. Ukrainska dyplomatychna entsyklopediia. Vol. 1. Kharkiv: Folio, 361–362.

7. Ustylenko, B., Ustylenko, T. (2020). Morski kordony yak kliuchovyi element ukrainskoho derzhavotvorennia: osnovni terminy ta vyznachennia. Available at: <https://www.blackseanews.net/read/159953>

8. Ustylenko, B. (2020). Chornomorska bezpeka: 5 yurydychnykh krokiv Ukrainy. Available at: <https://www.blackseanews.net/read/164609>

9. Yoshifumi, T. (2019). The International Law of the Sea. Cambridge: Cambridge University Press, 558. doi: <http://doi.org/10.1017/9781108545907>

10. United Nations Convention on the Law of the Sea. Available at: https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

11. United Nations Convention on the Law of the Sea (1994). United Nations. No. 31363. Available at: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/pdf/lawsea.pdf

12. Konventsiya ob otkrytom more (1963). Available at: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/pdf/hsea.pdf

13. Pro vykliuchnu (morsku) ekonomichnu zonu Ukrainy (1995). Zakon Ukrainy No. 162/95-VR. 16.05.1995. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/162/95-%D0%B2%D1%80#Text>

14. Kryminalnyi Kodeks Ukrainy (2001). Zakon Ukrainy No. 2341-III. 05.04.2001. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>

15. Hospodarskyi kodeks Ukrainy (2003). Zakon Ukrainy No. 436-IV. 16.01.2003. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213985

TOW ENVIRONMENTAL MIGRANTS IN THE INTERNATIONAL REFUGEE LAW AND HUMAN RIGHTS: AN ASSESSMENT OF PROTECTION GAPS AND MIGRANTS' LEGAL PROTECTION

p. 52-59

Muhammad Bilawal Khaskheli, Doctor of Law, Department of Guanghua Law School, Zhejiang University, 866 Yuhangtang Rd, Xihu, Hangzhou, Zhejiang, China, 310027
E-mail: Bilawal_kamber@yahoo.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-7301-3334>

Ayalew Abate Bishaw, Doctoral of Law, Assistant Professor, Department of Guanghua Law School, Zhejiang University, 866 Yuhangtang Rd, Xihu, Hangzhou, Zhejiang, China,

310027, Assistant professor, Debre markos University law school Ethiopia, Debre Markos, Ethiopia

E-mail: tsionayelam@yahoo.com

Jonathan Gesell Mapa, Doctor of Law, Department of Guanghua Law School, Zhejiang University, 866 Yuhangtang Rd, Xihu, Hangzhou, Zhejiang, China, 310027

E-mail: mapajona@yahoo.fr

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-6180-3809>

Carlos Alves Gomes Dos Santos, PhD, Department of Psychology and Behavioral Sciences, Zhejiang University, 866 Yuhangtang Rd, Xihu, Hangzhou, Zhejiang, China, 310027

E-mail: carlosatos25@hotmail.com

The concept and the rights of environmental refugee have attracted national, international governance and scholars' attention. I have tried to analyses through descriptive and explanatory approach the current trend of environmental refugees' legal protection and its limitation and achievement. Thus, the objective of this research work is first to review legal scholars' work, relating to environmental refugees to show the current trend, relating to environmental refugees protection. Second, to analyse the existing legal framework to show, whether it adequately has governed the issue of environmental refugees' rights and identify the gap. Third, it explains the ways forward. The international refugee law (the 1951 refugee convention and the 1969 OAU refugee convention), the international environmental law, international law on Stateless persons, the international human right law and the system of temporary protected status. Environmental refugees could be referred otherwise as environmental migrants, environmentally displaced persons, climate refugees, climate change refugees, environmental refugees and ecological refugees, thus it implies the same thing in this context. The legal concepts are making that definition, such as well-founded fear, persecution, crossing international border, exclusion from refugee status (undeserving cases), and cessation of refugee status. The UN High Commissioner for Refugees state that 36 million people were displaced by natural disasters in 2009, and about 20 million of those were forced to move for climate change-related issues. According to other estimates, there could be as many as 150 million by 2050. In accordance with the estimates of UN Environment Programme, by 2060 there could be 50 million environmental refugees in Africa alone

Keywords: Migration, Environmental, Refugee, Law, Unhcr, International law, Rights, Protection and UN

References

1. Abebe, A. K. (2009). The Power of Indigenous People to Veto Development Activities: The Right to Free, Prior and Informed Consent (Fpic) with Specific Reference to Ethiopia. University of Pretoria, 55.

2. Affif, T., Jäger, J. (Eds.) (2010). Environment, Forced Migration and Social Vulnerability. Springer. doi: <http://doi.org/10.1007/978-3-642-12416-7>

3. Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (1984). United Nations, Treaty Series, 1465, 85.

4. Convention on the Reduction of Statelessness (1961). United Nations, Treaty Series, 989, 175. Available at: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3ae6b39620.html>
5. Convention Relating to the Status of Stateless Persons (1954). United Nations, Treaty Series, 360, 117.
6. International Covenant on Civil and Political Rights (1966). United Nations, Treaty Series, 999, 171. Available at: https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtmsg_no=IV-4&chapter=4&clang=_en
7. Biermann, F., Boas, I. (2010). Preparing for a Warmer World: Towards a Global Governance System to Protect Climate Refugees. *Global Environmental Politics*, 10 (1), 60–88. doi: <http://doi.org/10.1162/glep.2010.10.1.60>
8. Pachauri, R. K., Reisinger, A. (Eds.) (2007). *Climate Change 2007: Synthesis Report. Contribution of Working Groups I, II and III to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change*. Geneva: IPCC, 104.
9. Climate change 2007: the physical science basis: summary for policymakers, technical summary and frequently asked questions (2007). Geneva: IPCC Secretariat, 142.
10. Solomon, S., Qin, D., Manning, M., Chen, Z., Marquis, M., Averyt, K. B. (Eds.) (2007). *Climate Change 2007: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change*. Cambridge and New York: Cambridge University Press, 996.
11. Chimni, B. S. (Ed.) (2000). *International Refugee Law: A Reader*. SAGE Publications Pvt. Limited, 644.
12. Converse, P. J., Haile Mariam, D., Mulatu, M., Mekonnen, W., Kloos, H. (2016). Bibliography on HIV/AIDS in Ethiopia and Ethiopians in the Diaspora: The 2012 Update. *The Ethiopian Journal of Health Development*, 27 (2), 156–158.
13. Docherty, B., Giannini, T. (2009). Confronting a Rising Tide: A Proposal for a Convention on Climate Change Refugees. *The Harvard environmental law review*, 33, 349–403.
14. Edwards, A., Ferstman, C. (Eds.) (2010). *Human Security and Non-Citizens: Law, Policy and International Affairs*. Cambridge University Press. doi: <http://doi.org/10.1017/cbo9780511808371>
15. El-Hinnawi, E., Hashmi, M. H. (2015). *The State of the Environment*. Elsevier, 192.
16. European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, as Amended by Protocols Nos. 11 and 14 (1950). Council of Europe. Available at: <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3b04.html>
17. Evans, A. E. (1969). North Sea Continental Shelf Cases (Federal Republic of Germany/Denmark; Federal Republic of Germany/Netherlands). *American Journal of International Law*, 63 (3), 591–636. doi: <http://doi.org/10.2307/2198883>
18. Fitzpatrick, J. (1996). Revitalizing the 1951 Refugee Convention. *Harvard Human Rights Journal*, 9, 229–253.
19. Foster, M. (2007). *International Refugee Law and Socio-Economic Rights: Refuge from Deprivation*. Vol. 51, Cambridge University Press. doi: <http://doi.org/10.1017/cbo9780511493980>
20. Glazebrook, S. (2011). Keeping It Clean and Green: The Case for Constitutional Environmental Protection Rights. *Reconstituting the Constitution*. Springer, 425–458. doi: http://doi.org/10.1007/978-3-642-21572-8_25
21. Glynn, I. (2011). The Genesis and Development of Article 1 of the 1951 Refugee Convention. *Journal of Refugee Studies*, 25 (1), 134–148. doi: <http://doi.org/10.1093/jrs/fer054>
22. Goodwin-Gill, G. S. (1988). Nonrefoulement and the New Asylum Seekers. *The New Asylum Seekers: Refugee Law in the 1980s*. Springer, 103–121. doi: http://doi.org/10.1007/978-94-017-6389-9_8
23. Goodwin-Gill, G. S., McAdam, J. (2007). *The Refugee in International Law*. Oxford University Press, 600.
24. Grote, U., Warner, K. (2010). Environmental change and migration in Sub-Saharan Africa. *International Journal of Global Warming*, 2 (1), 17–47. doi: <http://doi.org/10.1504/ijgw.2010.032193>
25. Hathaway, J. C. (2005). *The Rights of Refugees under International Law*. Cambridge University Press. Available at: <http://doi.org/10.1017/cbo9780511614859>
26. Brooke, H. (2007). Seeking Protection: Recognition of Environmentally Displaced Persons under International Human Rights Law. *Villanova Environmental Law Journal*, 18 (1), 65–82.
27. Mayer, B. (2011). The International Legal Challenges of Climate-Induced Migration: Proposal for an International Legal Framework. *Colorado Journal of International Environmental Law and Policy*, 22 (3), 357–416.
28. Mayer, B. (2011). *International Law and Climate Migrants: A Human Rights Perspective*. Sustainable Development Law on Climate Change Legal Working Paper Series, 8.
29. McAdam, J. (2007). *Complementary Protection in International Refugee Law*. Oxford, 336. doi: <http://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199203062.001.0001>
30. McAdam, J., Saul, B. (2010). An insecure climate for human security? Climate-induced displacement and international law. *Human Security and Non-Citizens*. Cambridge University Press, 357–403. doi: <http://doi.org/10.1017/cbo9780511808371.011>
31. *Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment* (1985). United Nations.
32. *Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change* (1998). United Nations.
33. Nishimura, L. (2015). ‘Climate Change Migrants’: Impediments to a Protection Framework and the Need to Incorporate Migration into Climate Change Adaptation Strategies. *International Journal of Refugee Law*, 27 (1), 107–134. doi: <http://doi.org/10.1093/ijrl/eev002>
34. Olsson, L. (2015). *Environmental Migrants in International Law: An Assessment of Protection Gaps and Solutions*. Available at: <https://environmentalmigration.iom.int/fr/node/877>
35. Papke, L. E., Wooldridge, J. M. (1996). Econometric Methods for Fractional Response Variables with an Application to 401 (K) Plan Participation Rates. *Journal of applied econometrics*, 11 (6), 619–632. doi: [http://doi.org/10.1002/\(sici\)1099-1255\(199611\)11:6<619::aid-jae418>3.0.co;2-1](http://doi.org/10.1002/(sici)1099-1255(199611)11:6<619::aid-jae418>3.0.co;2-1)
36. Renaud, F. G., Bogardi, J. J., Dun, O., Warner, K. (2007). Control, Adapt or Flee: How to Face Environmental Migration? *UNU-EHS*, 5, 44.
37. Renaud, F. G., Dun, O., Warner, K., Bogardi, J. (2011). *A Decision Framework for Environmentally Induced*

Migration. *International Migration*, 49, e5–e29. doi: <http://doi.org/10.1111/j.1468-2435.2010.00678.x>

38. Robinson, N. (1955). *Convention Relating to the Status of Stateless Persons: Its History and Interpretation*. Paper presented at the Institute of Jewish Affairs, World Jewish Congress. Available at: https://www.oas.org/dil/1954_Convention_relating_to_the_Status_of_Stateless_Persons.pdf

39. Schoenholtz, A. I. (1993). *Aiding and Abetting Persecutors: The Seizure and Return of Haitian Refugees in Violation of the Un Refugee Convention and Protocol*. *Georgetown Immigration Law Journal*, 7, 67.

40. Stern, N., Stern, N. H. (2007). *The Economics of Climate Change: The Stern Review*. Cambridge University Press, 692.

41. *OAU Convention Governing the Specific Aspects of Refugee Problems in Africa* (1969). Organization of African Unity. Press & Information Division, OAU General Secretariat.

42. Warner, K. (2010). *Global environmental change and migration: Governance challenges*. *Global Environmental Change*, 20 (3), 402–413. doi: <http://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2009.12.001>

АНОТАЦІЇ

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213123

ДИСКРИМІНАЦІЯ В СУЧАСНОМУ ГЛОБАЛЬНОМУ СУСПІЛЬСТВІ: НА ПРИКЛАДІ ВІКОВОГО КРИТЕРІЮ (с. 4-9)

І. М. Жаровська, В. Б. Ковальчук

В статті розглядається проблеми дискримінації осіб за віковим критерієм. Особливу увагу присвячено проблемі дискримінації осіб літнього віку.

Констатовано, що старіння є світовою проблемою, що зумовлена дуальною природою. З одного боку можна стверджувати про тенденцію збільшення тривалості життя, що виступає наслідком розвитку науки, медицини та біотехнологій, з другого боку причиною старіння народів є низький рівень народжуваності, який падає щорічно.

Одним з правових проявів старіння населення є посилення дискримінації. Стан здоров'я, тип та рівень активність, продуктивність праці та інші соціально-економічні характеристики людей похилого віку суттєво змінюються. Нові заходи та концепції старіння населення мають суттєві наслідки для оцінки рівня життя умови та умови життя цієї категорії людей, їх виробничий та інший внесок у життя суспільства та їх потреби в соціальному захисті та охороні здоров'я. Вікову дискримінацію позиціоновано як один із проявів упереджень, пов'язаних з віком, поширенням передбачуваних групових особливостей, пов'язаних з віком, на осіб, що належать до відповідної вікової групи, незалежно від їх індивідуальних особливостей.

Доведено, що не дивлячись на значні позитивні аксіологічні аспекти, що стосуються громадського здоров'я, міжпланетна тенденція до старіння нації несе глобальні проблеми, серед яких соціальні та економічні виклики, податкові, комунікаційні, психологічні та правові.

Вікова рівність забезпечує рівність участі в суспільстві для люди будь-якого віку та виступає вагомим чинником правової політики демократичних держав. Проблема дискримінації за віком має комплексний характер, Дискримінація в похилому віці трапляється рідко з мотивів тільки лише на старості, частіше вона базується на множинних факторах соціально-побутовими, економічними, гендерними, трудовими критеріями.

Авторами виокремлено види дискримінації за віком за наступними сферами: в соціально-економічній сфері; трудова дискримінація; у сфері громадської активності та комунікації, гендерна вікова дискримінація

Ключові слова: дискримінація, дискримінація за віком, ознаки дискримінації, рівність, похилий вік, старіння, правове регулювання, трудова сфера, гендер, медичні відносини

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213441

СУТНІСТЬ НЕГАТИВНОГО СТИМУЛЮВАННЯ У ПРАВІ (с. 10-13)

В. В. Лазарєв

У статті досліджується стимулювання в праві, оскільки правові стимули являють собою сильний важіль мотиваційного тиску, найважливіший засіб виховання сучасної людини. Наголошується, що правове стимулювання є ефективним інструментом державного управління, способом вирішення наявних економічних і соціальних проблем. Визначається, що предметом правового стимулювання виступає «власний» інтерес суб'єкта.

Наведено підходи ряду дослідників стосовно поділу правових стимулів на позитивні і негативні. Проводиться порівняння між правовими обмеженнями і стимулами у праві. Наводяться критерії, що відокремлюють правові стимули від правових обмежень. Зазначається, що усі правові засоби примусу як стимулюючі заходи, повинні застосовуватися таким чином, щоб вони могли надавати позитивний вплив і на конкретного засудженого при реалізації індивідуальної програми його виправлення, і на діяльність в цілому. У подальшому, робиться наголос на тому, що до правових стимулів як позитивних факторів часто відносять всі правові засоби і в тому випадку, коли вони сприяють поставленій перед дією права меті - направляють поведінку людей в правомірне русло.

Зазначається, що негативне стимулювання є невід'ємною частиною підтримання правопорядку у державі, оскільки воно має на меті вплив на особу, примушуючи її вчиняти належним чином, шляхом обмеження його можливостей через примусові заходи з боку держави. Негативні стимули беруть на себе роль обмежень, впливають на суб'єкта шляхом звуження обсягу можливостей через «негативну» правову мотивацію і примусові заходи, виконуючи при цьому роль загальнодержавного правового інструменту. Водночас, негативні стимули – це ті суттєві важелі з боку держави, які мають на меті запобігання протиправній поведінці особи і примушують її до вчинення правомірної поведінки, через можливість застосування державного примусу або притягнення до юридичної відповідальності

Ключові слова: стимул, стимулювання, правовий стимул, правове стимулювання, позитивне стимулювання, негативне стимулювання, право, держава, обмеження, правові обмеження

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.212491

**ПРОБЛЕМИ ТЛУМАЧЕННЯ ТА КОНСТИТУЦІЙНОСТІ ЗАКОНУ УКРАЇНИ №590-ІХ ВІД 13.05.2020 Р.
АНАЛІЗ ПРАКТИКИ ЙОГО ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ (с. 14-19)**

В. В. Краглевич

У даній статті автор досліджує проблеми тлумачення та конституційності Закону України №590-ІХ від 13.05.2020 р. «Про внесення змін до законодавчих актів України щодо удосконалення деяких механізмів регулювання банківської діяльності» №590-ІХ, який набрав чинності 23.05.2020 р.

В розрізі цього здійснено аналіз положень вказаного Закону на предмет відповідності Конституції України та нормам міжнародного права, зокрема в частині його відповідності принципу правової визначеності та недопустимості зворотної дії закону в часі. Для цього автором досліджено та проаналізовано низку рішень Конституційного Суду України та практику Європейського суду з прав людини.

Зокрема, автором було проаналізовано положення Закону №590-ІХ на предмет відповідності статті 55 Конституції України та ст. 13 Конвенції з прав людини та основоположних свобод в частині права на ефективний судовий захист та поновлення порушених прав, досліджено термінологію, застосовану в Законі №590-ІХ на предмет, чіткості, однозначності та відповідності принципу правової визначеності.

В цьому контексті було проаналізовано такі рішення Конституційного Суду України як рішення Конституційного Суду України 25 грудня 1997 року по справі № 9-зп, рішення Конституційного Суду України від 09.02.99 р. N 1-рп/99, рішення Конституційного Суду України у справі від 05 квітня 2001 року № 3-рп/2001, рішення Конституційного Суду України у справі від 26 січня 2011 року № 1-рп/2011.

Крім цього, в даній статті розглянуто та вивчено практику застосування норм зазначеного закону судами України в контексті реальних правовідносин.

На підставі наведеного автором здійснено комплексний аналіз вказаного закону, виявлено його недоліки та запропоновано шляхи їх усунення та пропозиції щодо вдосконалення цього закону.

Так, в результаті дослідження автор прийшов до висновку про невідповідність зазначеного закону положенням Конституції України, нормам міжнародного права, практиці Європейського суду з прав людини

Ключові слова: банки, судові провадження, Закон №590-ІХ від 13.05.2020 р., зворотна дія закону в часі, конституційність

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213645

**ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ ПІДСТАВ РОЗІРВАННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ У ЗВ'ЯЗКУ З
ВИЯВЛЕНОЮ НЕВІДПОВІДНІСТЮ ПРАЦІВНИКА ЗАЙМАНІЙ ПОСАДІ АБО ВИКОНУВАНІЙ РОБОТІ
(с. 20-26)**

С. О. Шабанова

Правове регулювання явища розірвання трудового договору у зв'язку з виявленою невідповідністю працівника займаний посаді або виконуваний роботі наразі не охоплює весь спектр особливостей підстав такого розірвання, що зумовлює необхідність дослідження характеристик його окремих підстав.

Метою статті є виявлення недоліків регулювання розірвання трудових відносин з ініціативи роботодавця у зв'язку з виявленою невідповідністю працівника займаний посаді або виконуваний роботі та запропоновання шляхів їх вирішення. Використані методи: аналізу та синтезу – для характеристики сутності підстав розірвання трудового договору з причини невідповідності займаний посаді або виконуваний роботі, а також виявлення та порівняння основних ідей та векторів розвитку правового регулювання, зокрема категоріального апарату; діалектичний метод – для з'ясування загальних властивостей, зв'язків та закономірностей, що виникають при виявленні невідповідності працівника займаний посаді або виконуваний роботі; логіко-юридичний метод – для формулювання пропозицій відносно подальшого вдосконалення правового регулювання інституту розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця. Результати полягають у виявленні значення надання права роботодавцям розривати трудовий договір при наявності відповідних підстав та обґрунтуванні необхідності удосконалення передбачених чинним законодавством положень в межах розглянутої теми. Висновки. Встановлена недосконалість існуючого правового регулювання виявлення невідповідності працівника займаний посаді або виконуваний роботі, результатом чого є розірвання трудового договору, що проявляється в прогалинах категоріального апарату в межах розглянутого питання, зокрема, відсутності чіткого закріплення поняття «недостатня кваліфікація», відсутності регламентованих способів її виявлення, прямому зобов'язанні роботодавця у передбачених законом випадках розривати з працівником трудові відносини, тобто обмеженні його у праві самостійно приймати рішення, є значною перешкодою роботодавцям у встановленні ефективного способу виконання роботи та поліпшенні результатів такого виконання

Ключові слова: трудова функція, недостатня кваліфікація, атестація, стан здоров'я працівника, що перешкоджає продовженню даної роботи, медико-соціальна експертиза, державна таємниця

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213796**ОБ'ЄКТ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 181-1 КУпАП «ЗАНЯТТЯ ПРОСТИТУЦІЄЮ» (с. 27-33)****А. Ю. Габрелян**

У результаті дослідження одержано низку наукових положень, які мають важливе значення для практики застосування адміністративного закону. Досліджуючи юридичні ознаки заняття проституцією, необхідно правильно встановити об'єкт даного правопорушення, тобто визначити ті суспільні відносини, яким заподіюється шкода і які знаходяться під юрисдикцією норми 181-1 КУпАП та охороняються від посягань з боку правопорушників. У статті доведена теза, що родовим об'єктом правопорушення передбаченого ст. 181-1 КУпАП, здебільшого, буде виступати здоров'я населення, а не громадський порядок та громадська безпека. Під здоров'ям населення як суспільними відносинами запропоновано розуміти сукупність сприятливих умов для функціонування живого організму. Акцентується увага на тому, що на громадський порядок буде посягати лише вулична проституція (нижчий вид проституції), коли проституюча особа пропонує свої послуги – «рекламує себе», здійснює пошук клієнтів або надає свої послуги в громадських місцях (під'їздах, підземних переходах, парках, скверах і т.п.). В інших випадках дані дії відбуваються приховано і ніяк не можуть порушувати громадський порядок. На основі цього робиться пропозиція про перенесення складу правопорушення «Заняття проституцією» з Глави 14 КУпАП «Адміністративні правопорушення, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку» в Главу 5 КУпАП «Адміністративні правопорушення в галузі охорони праці і здоров'я населення». Проаналізувавши наукові роботи щодо розгляданого питання, було встановлено, що в якості безпосереднього об'єкта правопорушення виступає суспільна мораль в інтимній сфері. Водночас об'єкт проституції більшою мірою залежить від того, як сприймається дане явище в суспільстві. Якщо негативно – то шкода безпосередньому об'єкту буде мати яскраво виражений характер, якщо ж нейтрально – то проституція не буде заподіювати шкоди суспільній моралі в інтимній сфері та не створюватиме такої загрози

Ключові слова: адміністративне правопорушення, склад правопорушення, об'єкт правопорушення, проституція, проституюча особа, еротичні послуги, сексуальні послуги, інтимні послуги, здоров'я населення

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.214105**ОКРЕМІ ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ ПОТЕРПІЛОГО У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ У ФОРМІ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАННЯ (с. 34-38)****І. В. Мудрак**

Стаття присвячена дослідженню окремих аспектів комунікації потерпілого у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Зауважується, що порядок кримінального провадження у формі приватного обвинувачення главою 36 КПК майже не врегульований, оскільки норми, які мають його регламентувати або відсутні взагалі, або містяться у всьому КПК. Тому опрацювання належної правової регламентації приватного обвинувачення як окремого провадження – актуальна галузева проблематика. Це в свою чергу вимагає суттєвого перегляду основних підвалин нормативного регулювання інституту потерпілого в кримінальному провадженні цілому. Зокрема, прав потерпілого, його процесуального статусу на всіх стадіях кримінального провадження, відправного механізму забезпечення реалізації законних прав та інтересів потерпілого під час кримінального провадження.

Вказується, що з метою захисту прав та законних інтересів потерпілого слід законодавчо передбачити можливість розпочати кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення у випадку, коли потерпілий не в змозі самостійно привести в дію власне волевиявлення. У зв'язку з чим пропонується внесення змін до ч. 1 ст. 477 КПК, абз. 2 ч. 7 ст. 55 КПК

Ключові слова: кримінальний процес, кримінальна процесуальна комунікація, потерпілий, приватне обвинувачення, відмова потерпілого від обвинувачення

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213826**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РЕКОМЕНДАЦІЇ АДВОКАТА ПІД ЧАС ЗАМІНИ (с. 39-43)****О. О. Черняк**

Автор простежує взаємодію та колізію законів та моралі в ситуації, коли первинний (оригінальний) адвокат вирішив що він чи вона не може надалі виконувати цю роль. Питання є актуальним через розширення юридичного ринку та збільшення кількості адвокатів в Україні протягом останніх років. Робота узагальнює нові дослідницькі філософські та правові аспекти рекомендації адвоката клієнту в ситуації його заміни посеред представництва. Існує етичний обов'язок для адвокатів – кваліфіковано представляти своїх клієнтів за будь-яких життєвих обставин і, нерідкість те, що адвокати мають різні погляди на справу. Особлива увага приділяється обставинам, за яких адвокат, що

замінює, має вступити. Проаналізовано обставини заміни адвокатів та принципи адвокатської етики, вивчено основні праці вчених в сфері адвокатської етики. Також наводиться визначення поняття «оригінальний адвокат». Основним висновком дослідження є те, що регулювання відносин між адвокатами під час їх заміни необхідно врегулювати і особи, які звернулися до адвоката, можуть сподіватися на рекомендації щодо адвокатів, які могли б замінити його у разі виникнення загрози непереборної сили. На думку автора, взаємодія між адвокатами є органічною складовою відносин з клієнтом і це питання вимагає ретельного вивчення правниками задля того, щоб використати всі можливості доступу до правосуддя у випадку зміни адвокатів посеред представництва. Стаття буде корисна при вирішенні питань, що постають перед практикуючими юристами під час заміни адвоката

Ключові слова: адвокат, етичні принципи, адвокатура, співпраця адвокатів, заміна адвоката

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.214010

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ СТАТУС І РЕЖИМ ВИКЛЮЧНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ЗОНИ І ВІДКРИТОГО МОРЯ: ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА (с. 44-51)

Н. Б. Кравченко

Наукова стаття «міжнародно-правові статус і режим виключної економічної зони і відкритого моря: порівняльна характеристика» присвячена дослідженню загального розуміння категорій «виключна економічна зона», «відкрите море», а також визначенню міжнародно-правових статусу і режиму виключної економічної зони і відкритого моря, в тому числі і для України як морської держави, що бере участь в діяльності з використання Світового океану. Зазначається, що за своїм правовим статусом виключна економічна зона є міжнародною територією і частиною відкритого моря. Свободи відкритого моря здійснюються в межах виключної економічної зони з урахуванням особливостей її режиму. Акцентується увага, що міжнародно-правовий режим виключної економічної зони зумовлений особливими правами і обов'язками прибережної держави, а також – деякими правами держав, які не мають виходу до моря чи знаходяться в географічно несприятливому становищі, що дає підстави характеризувати правовий режим виключної економічної зони як своєрідний. Відзначено, що користування територією відкритого моря визначається міжнародним правом, тобто відкрите море відноситься до міжнародного правового режиму, що визначається принципом свободи відкритого моря та за статусом є міжнародною територією, яка не підлягає національному привласненню. Наголошується, що до відкритого моря входить морський простір зі специфічним правовим режимом – виключна економічна зона, де прибережна держава має окремі права і юрисдикції на підставі міжнародного права. За своїм статусом виключна економічна зона є частиною відкритого моря, але режим відкритого моря у виключній економічній зоні обмежений в частині двох свобод – рибальства і наукових досліджень. Окрім цього, метою даного наукового дослідження, за його результатами є виокремлення певних узагальнень, визначень та висновків спрямованих на подальше опрацювання теоретичних та практичних проблем означеної теми; при правотворчій роботі; для викладання правознавчих дисциплін, написання підручників, посібників, курсів лекцій, навчально-методичних матеріалів

Ключові слова: виключна економічна зона, відкрите море, принцип свободи відкритого моря, делімітація

DOI: 10.15587/2523-4153.2020.213985

TOW ЕКО-МІГРАНТИ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА БІЖЕНЦІВ ТА ПРАВ ЛЮДИНИ: ОЦІНКА ПРОБЛЕМ ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ МІГРАНТІВ (с. 52-59)

Muhammad Bilawal Khaskheli¹, Ayalew Abate Bishaw, Jonathan Gesell Mapa, Carlos Alves Gomes Dos Santos

Поняття еко-біженці та їхні права привертати увагу національних та міжнародних урядів, а також вчених. Я намагався проаналізувати за допомогою описового та пояснювального підходів актуальність правового захисту еко-біженців, її досягнення та недоліки. Таким чином, мета цієї роботи по-перше, розглянути роботи вчених в сфері права, що стосуються еко-біженців, показати справжній стан справ в сфері захисту еко-біженців. По-друге, проаналізувати існуючі правові рамки, показати наскільки адекватно вони відображають права еко-біженців, а також знайти пробіли. По-третє, прояснити шляхи подальшого розв'язання проблеми: Міжнародне право біженців (конвенція про біженців 1951 року та конвенція ОАС про біженців 1969 року), міжнародне екологічне право, міжнародне право громадян, позбавлених держави, міжнародне право людини та система тимчасового статусу захисту. Еко-біженці можуть також бути позначені як еко-мігранти, екологічно переміщені особи, кліматичні біженці, жертви зміни клімату, таким чином, ці позначення рівноцінні в даному контексті. Цей правовий концепт передбачає обгрунтований страх, переслідування, перетин державного кордону, виключення зі статусу біженця (невідповідні кейси) та відміна статусу біженця. Верховний комісар ООН по правам біженців стверджує, що 36 мільйонів людей були переміщені через природні катастрофи в 2009 році та майже 20 мільйонів були вимушені мігрувати через кліматичні зміни. Згідно інших оцінок, до 2050 року їх може бути 150 мільйонів. Згідно оцінок Екологічної Програми ООН, до 2060 року в одній лише Африці може бути мільйонів еко-біженців

Ключові слова: Міграція, Екологічний, Біженець, Закон, Міжнародне право, Захист, УВКПБ, ООН